

Malé pojednání k dobrému jídlu a vyplnění času před řádnou schůzí

Větry

Tento článek pojednává o fyziologickém jevu. O meteorologických jevech pojednává článek vítr.

Větry (poněkud vulgárně prd či prdy, v odborném stylu se používá i latinské slovo *flatus* označující též vánek nebo dech) je označení pro směs plynů, zpravidla nepříjemně zapáchající, produkovanou v trávicím traktu (tento jev se nazývá plynatost či nadýmání) a vypuzovanou konečníkem v rámci procesu zvaného flatulence neboli prdění; chybí-li tato závěrečná fáze, takzvané zaražené větry (zaražené prdy) mohou působit značné bolesti. Vypouštění plynu bývá doprovázeno charakteristickým zvukem vyvolaným kmitáním tkání v okolí řitního otvoru. Kromě rektálního flatu je v medicíně popsán i vaginální flatus.

Jako mnoho jiných slov označujících činnosti spojené s vyměšováním se i slovo „prd“ používá v expresivní mluvě (viz sprosté slovo), zpravidla označuje nicotnost.

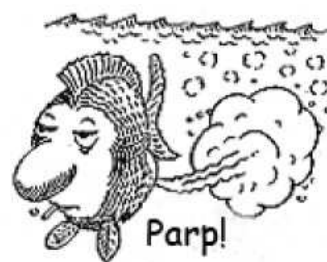
Složení

Průměrný flatus sestává z 59 % dusíku, 21 % vodíku, 9 % oxidu uhličitého, 7 % metanu a 4 % kyslíku. Tato směs je díky obsahu metanu a vodíku hořlavá, nicméně zastoupení těchto plynů silně záleží na bakteriích, které žijí ve střevě. Podpalování střevních plynů není bezpečné a může dojít k nepříjemným popáleninám. Pach flatu je dán sirovodíkem, který obsahuje síru. Mezi množstvím zkonsumované potravy obsahující síru a výsledným pachem je úměra. Teplota plynů až do jejich úniku odpovídá tělesné teplotě, tedy asi 36,5 °C.

Příčiny a rozsah produkce

Potravinami způsobující obzvláště plynatost jsou: fazole, zelí, sýry a vejce, u lidí špatně trávicích pak mléko a jeho blízké odvozeniny. Samotný sirovodík je však ve směsi plynů zastoupen méně než jedním procentem.

Plynatost po požití fazolí je dána vysokým obsahem oligosacharidů, které není schopno trávicí ústrojí (člověka) strávit. Jakmile se tyto cukry dostanou do střev, střevní bakterie při jejich rozkladu produkují velké množství plynu. Část výsledné směsi je však i z jiných zdrojů, například oxid uhličitý pochází z reakce slin s žaludeční kyselinou.



Průměrný člověk podle jednoho ze zdrojů vytvoří přibližně půl litru střevních plynů denně a v průměru si člověk od střevních plynů uleví cca 14krát denně.

Únik plynů

K samotnému úniku plynů (prdění) dochází někdy bez nápadných slyšitelných projevů, případně s tichým zasyčením, jindy však i s velmi hlučným charakteristickým zvukovým efektem.

A víš jakou rychlostí prdíš? Rychlost úniku plynů je 3 m/s.

Zpracoval a upravil Kolibřík